

Καλλιθέα 30/9/2020

Αριθμός Απόφασης: 2137

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α1

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604559

Fax: 213 1604567

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
 - β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει
 - γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Το άρθρο 6 περ. 4 ΠΝΠ Α' 75/30.3.2020, όπως κυρώθηκε και ισχύει με το άρθρο 1 ν. 4684/2020 και Α.1122/2020 Κοινή Απόφαση Υπουργού Οικονομικών και Διοικητή ΑΑΔΕ.
5. Την από 22/1/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, κατοίκου, οδός αρ., με Α.Φ.Μ., κατά των παρακάτω οριστικών πράξεων του Προϊστάμενου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.):
 - Της υπ' αριθμ./2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήση 01.01.2013 – 31.12.2013), με την οποία προσδιορίστηκε σε βάρος του διαφορά φόρου εισοδήματος ύψους 25.753,12 Ευρώ πλέον πρόστιμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 12.876,56 Ευρώ πλέον τόκων άρθρου 53 Κ.Φ.Δ. ύψους 13.535,84 Ευρώ, πλέον διαφοράς εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 3.545,84 Ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 55.711,36 Ευρώ.
 - Της υπ' αριθμ./2019 Οριστικής Πράξεως Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, με την οποία προσδιορίστηκε σε βάρος του διαφορά φόρου εισοδήματος ύψους 54.600,00 Ευρώ πλέον πρόστιμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 27.300,00 Ευρώ πλέον διαφοράς εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 5.200,00 Ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 87.100,00 Ευρώ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
6. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ των οποίων ζητείται η επανεξέταση.
7. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α1, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 22/1/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμ./2019 εντολή μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ./2019 εντολή ελέγχου του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, διενεργήθηκε στον προσφεύγοντα μερικός έλεγχος φορολογίας εισοδήματος για το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και το φορολογικό έτος 2014.

Στον προσφεύγοντα, κατόπιν έλεγχου βάσει του ηλεκτρονικού αρχείου (ΕΛΑΕΠΠ) της ΑΑΔΕ, προσδιορίστηκαν πρωτογενείς πιστώσεις σε λογαριασμούς, για τις οποίες ο έλεγχος δεν αποδέχθηκε την αιτιολόγηση που προβλήθηκε από τον ως άνω και τις καταλόγισε ως εισόδημα των διατάξεων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 48 παρ.3 ν.2238/1994 για τη χρήση 2013 και 21 ν.4172/2013 για το φορολογικό έτος 2014.

Με την από 22/1/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την επανεξέταση των παραπάνω Οριστικών Πράξεων του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1^{ος} Λόγος Προσφυγής: Παράνομος και εσφαλμένος χαρακτηρισμός ως δήθεν «αναιτιολόγητης προσαυξήσεως περιουσίας» ποσού καταθέσεως μετρητών χρημάτων, που προέρχεται από διαθέσιμα εις χείρας μου μετρητά χρήματα, η δε οικεία κατάθεση πραγματοποιήθηκε από υπάλληλο εταιρείας, στη διοίκηση της οποίας μετέχω.

.....
Εν προκειμένω, η κατάθεση ποσού ύψους 50.000,00 Ευρώ, στις 07-01-2013, στον υπ' αριθμ..... λογαριασμό της, τον οποίο τηρούσα από κοινού με τον πατέρα μου, αφορά σε κατάθεση μετρητών χρημάτων, τα οποία νομίμως διακρατούσα εις χείρας μου και επέλεξα να εισαγάγω στο τραπεζικό σύστημα, τη δε επίμαχη κατάθεση πραγματοποιήσε, προς διευκόλυνσή μου, κατ' εντολή και για λογαριασμό μου, ο υπάλληλος εξωτερικών εργασιών της εταιρείας «.....», η οποία απορροφήθηκε από την εταιρεία «.....», Προς απόδειξη των ισχυρισμών μου προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου τα ακόλουθα έγγραφα:

α. την από 10-09-2019 Βεβαίωση της εταιρείας με την επωνυμία «.....», σύμφωνα με την οποία ο εργάστηκε, κατά το χρονικό διάστημα 01.01.2013 – 31.12.2013, στην εταιρεία «.....», η οποία απορροφήθηκε από την εταιρεία «.....» (ΣΧΕΤ. 1),

β. την από 09-10-2019 Υπεύθυνη Δήλωση του με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του, με την οποία ο ανωτέρω επιβεβαιώνει τα προεκτεθέντα (ΣΧΕΤ. 2). Ωστόσο, ο έλεγχος απέρριψε τους προπαρατεθέντες ισχυρισμούς μου, επικαλούμενος (βλ. σελ. 75 της Εκθέσεως Ελέγχου) ότι δήθεν δεν αποδείχθηκε ότι ο προέβη στην κατάθεση κατόπιν εντολής μου ούτε ότι είχα τη δυνατότητα να δίνω εντολές στο ανωτέρω πρόσωπο. Εντούτοις, οι ως άνω ισχυρισμοί του ελέγχου παρίστανται παράνομοι και εσφαλμένοι για τους ακόλουθους λόγους:

α. Κατ' αρχάς, ουδόλως αμφισβητείται η δυνατότητά μου να προβώ στην εν λόγω κατάθεση μετρητών χρημάτων, δεδομένου, άλλωστε, ότι είχα τη δυνατότητα να διακρατώ εις χείρας μου ένα τέτοιο ποσό, λαμβανομένων υπ' όψιν αφενός της αναλήψεως ποσού μετρητών χρημάτων ύψους 100.000,00 Ευρώ, στις 20-12-2012, από τον ίδιο τραπεζικό λογαριασμό και αφετέρου της εισπράξεως τοις μετρητοίς μηνιαίου μισθού της τάξεως των 9.000,00 Ευρώ από την εταιρεία «.....».

β. Το ίδιο το ανωτέρω πρόσωπο, ήτοι ο, επίσημα, αυθεντικά και πανηγυρικά, διά Υπεύθυνης Δηλώσεως με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του, ήτοι με πλήρη γνώση και συνείδηση των ποινικών συνεπειών, που επισύρει τυχόν ανακρίβεια των δηλωμένων του, επιβεβαιώνει στο ακέραιο ότι προέβη στην προπεριγραφείσα κατάθεση για λογαριασμό μου.

γ. Η σύμβαση εντολής, η οποία διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 713 επ. του Αστικού Κώδικα, μπορεί να είναι άτυπη (βλ. ΑΠ 1208/2008, ΕφΑθ 380/2013).

δ. Σε κάθε περίπτωση, αναφορικά με την επίμαχη εν προκειμένω «εντολή» για τη διενέργεια της ερευνώμενης καταθέσεως, κατ' αρχάς αντίγραφό της δεν υποχρεούμαι να τηρώ στο προσωπικό μου αρχείο, πλην όμως την πρωτότυπη εντολή έχει στην διάθεσή της η η οποία επιβεβαιώνει την ύπαρξή της με την με την υπ' αριθμ. πρωτ. Π 160717/2019 επιστολή της, που προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου (ΣΧΕΤ. 3). Περαιτέρω, κατόπιν ρητής δηλώσεώς της σχετικά με την αδυναμία της να μου χορηγήσει αντίγραφό της, προκειμένου να το προσκομίσω ενώπιον του ελέγχου, καθώς «... τα υπόλοιπα ζητηθέντα στοιχεία και παραστατικά... διαλαμβάνουν τόσο προσωπικά δεδομένα τρίτων προσώπων, τα οποία προστατεύονται ως απόρρητα, όσο και στοιχεία τα οποία άπτονται του απορρήτου των καταθέσεων (ν.δ/μα 1059/1971). Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι δεν προκύπτει να συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος άρσεως των ανωτέρω απορρήτων, η Τράπεζα δεν δύναται να σας τα χορηγήσει», πλην όμως «εφόσον υποβληθεί αίτημα από αρμόδια Αρχή για την παροχή αντιγράφων των ανωτέρω συναλλαγών, στο πλαίσιο συγκεκριμένου ελέγχου που διενεργεί, η Τράπεζα θα το αξιολογήσει επί των αναφερομένων σε αυτό», τα ανωτέρω, δε, γνωστοποίησα στον έλεγχο ήδη από τις 31-07-2019, η ίδια η Φορολογική Αρχή υπείχε νόμιμη υποχρέωση, κατ' άρθρο 15 του Ν. 4174/2014 (Κ.Φ.Δ.), να αναζητήσει αντίγραφο της εν λόγω εντολής από την ανωτέρω Τράπεζα. Διαφορετικά, η Φορολογική Αρχή παραβιάζει ευθέως τον πάγιο νομολογιακό κανόνα ότι «ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα» (βλ. ΟΛΑΠ 27/1993, ΣτΕ 1624/2002 και Ελ. Μουργιά «Βάρος απόδειξης και κανόνες υπέρτερης ισχύος» ΕΔΔΔ 1/2002.47).

ε. Αναφορικά με την σχέση μου με την εταιρεία «.....», όπως κατέστησα γνωστό και στον έλεγχο και ουδόλως αμφισβητείται από αυτόν, η εν λόγω εταιρεία αποτελεί μέλος του ομίλου εταιρειών «.....», στεγάζεται στο ίδιο κτίριο με την «.....», της οποίας τυγχάνω Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ενώ, όπως προκύπτει από την προσκομισθείσα ενώπιον του ελέγχου, από 14-11-2019, επιστολή της ανωτέρω εταιρείας, αντίγραφο της οποίας προσκομίζω εκ νέου και επικαλούμαι ενώπιον της Διευθύνσεώς Σας (ΣΧΕΤ. 4), κατά το ελεγχόμενο διάστημα ετύχχανα μέλος του δικού της Διοικητικού Συμβουλίου. Σχετικά, δε, με τη σχέση μου με τους εργαζομένους της εταιρείας «.....», σαφώς προκύπτει ότι, ως μέλος Διοικητικού Συμβουλίου, είχα άμεση συνεργασία με αυτούς, όπως με τον κ., ο οποίος, στο πλαίσιο των επισκέψεών του σε τράπεζες και δημόσιες υπηρεσίες, εκτελούσε, προς διευκόλυνσή μου, και προσωπικές / οικογενειακές συναλλαγές που με αφορούσαν, όπως, άλλωστε, είθισται στη συναλλακτική πρακτική.

στ. Τέλος, ο έλεγχος, αρνούμενος τους ως άνω ισχυρισμούς μου, ουδόλως ανταποδεικνύει, ως είχε σχετική νόμιμη υποχρέωση, αφ' ης στιγμής επικαλέστηκα συγκριμένη αιτία της εν λόγω πιστώσεως, ποιά τυχόν ήταν η αληθής κατ' αυτόν αιτία της, που ανατρέπει τους ισχυρισμούς μου, ήτοι ουδόλως ανταποδεικνύει τυχόν έτερο, καταρριπτικό των ισχυρισμών μου, λόγο πραγματοποιήσεως αυτής. Εξ άλλου κινείται πέραν κάθε λογικής ο ισχυρισμός ότι μπορεί ένας υπάλληλος της εταιρείας, στην οποία τυγχάνω ανώτατο στέλεχος, να είναι σε θέση, με ένα χρηματικό ποσό της τάξεως των 50.000,00 Ευρώ, που γι' αυτόν είναι πολλαπλάσιο των ετησίων εισοδημάτων του, να συμβάλει στην «προσαύξηση της προσωπικής μου περιουσίας», τη στιγμή, που είχα ατομικά δηλωθέντα εισοδήματα, μόνο κατά την επίμαχη χρήση, της τάξεως των 500.000,00 Ευρώ. Τούτο, δε, από μόνο του αποτελεί έμμεση απόδειξη, μέσω αντικειμενικών και συγκλινουσών ενδείξεων, οι οποίες είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη και πραγματική βάση στα επιχειρήματά μου, ότι επ' ουδενί δεν δύναται το ανωτέρω ποσό να αποτελεί «προσαύξηση της περιουσίας μου».

2^{ος} Λόγος Προσφυγής: Παράνομος και εσφαλμένος χαρακτηρισμός ως δήθεν «αναιτιολόγητης προσαυξήσεως περιουσίας» ποσών, που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο καθ' όλα νομίμων και αποδεδειγμένων δανείων.

.....
Α. Στην υπό κρίση περίπτωση, σχετικά με τις πιστώσεις με α.α. 71, 72, 74, 78, 81, 82, 83, 84, 90, 93, 94 και 101 στο φορολογικό έτος 2014, ποσών, αντιστοίχως, 9.500,00 Ευρώ στις 19-02-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 20-02-2014, 9.500,00 Ευρώ στις 25-02-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 27-02-2014, 9.500,00 Ευρώ στις 12-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 17-03-2014, 9.500,00 Ευρώ

στις 21-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 26-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 10-04-2014, 8.000,00 Ευρώ στις 15-04-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 23-04-2014 και 30.000,00 Ευρώ στις 27-05-2014, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 130.000,00 Ευρώ, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της, επικαλέστηκε ενώπιον του ελέγχου ότι αποτελούν καταβολές από την Κυπριακή εταιρεία «.....» και αφορούν σε τμηματική εκταμίευση ισόποσου δανείου, το οποίο έλαβα από την εν λόγω εταιρεία δυνάμει μεταξύ μας δανειακής συμβάσεως, υπογραφείσης στην Κύπρο, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής των συμβαλλόμενων, αντίγραφο της οποίας προσκόμισα και επικαλέστηκα στον έλεγχο και προσκομίζω και επικαλούμαι εκ νέου ενώπιον της Διευθύνσεώς Σας (ΣΧΕΤ. 5). Ωστόσο, ο έλεγχος απέρριψε τους ισχυρισμούς μου, επικαλούμενος (βλ. σελ. 76 της Εκθέσεως Ελέγχου) ότι αφενός δεν προκύπτει η καταβολή του δανείου σε δόσεις και δεν αποδείχθηκε η συσχέτιση της εκταμιεύσεως του δανείου με τις ως άνω πιστώσεις και αφετέρου ότι οι αιτιολογίες, που αναφέρονται στα οικεία τραπεζικά παραστατικά μεταφοράς, δεν είναι σχετικές με την εκταμίευση του χορηγούμενου δανείου.

Οι εν λόγω αιτιάσεις του ελέγχου, όμως, τυγχάνουν παράνομες και εσφαλμένες για τους ακόλουθους λόγους:

α. Κατ' αρχάς, ουδόλως αμφισβητείται από το έλεγχο το πραγματικό γεγονός του δανείου, το οποίο αποδεικνύεται δυνάμει νομίμως υπογραφείσης συμβάσεως, με βεβαία χρονολογία, που προκύπτει από τη θεώρηση του γνησίου των υπογραφών των συμβαλλομένων.

β. Προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου και προσκομίζω και επικαλούμαι εκ νέου ενώπιον της Διευθύνσεώς σας την από 23-10-2019 επιστολή του γραφείου εγγεγραμμένων Ορκωτών Ελεγκτών της ανωτέρω Κυπριακής εταιρείας «.....» (ΣΧΕΤ. 6), με την οποία επιβεβαιώνεται ότι το συναφθέν δάνειο εκταμιεύθηκε τμηματικά εντός του έτους 2014 και, ειδικότερα, τους μήνες Φεβρουάριο (37.000,00 Ευρώ), Μάρτιο (37.000,00 Ευρώ), Απρίλιο (26.000,00 Ευρώ) και Μάιο (30.000,00 Ευρώ). Επομένως, με τον πλέον απτό, επίσημο και πανηγυρικό τρόπο επιβεβαιώνεται η τμηματική καταβολή του ανωτέρω δανείου.

γ. Προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου και προσκομίζω και επικαλούμαι εκ νέου ενώπιον της Διευθύνσεώς Σας τις οικονομικές καταστάσεις της εν λόγω Κυπριακής εταιρείας «.....» για τη χρήση 2014, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής της Γραμματέως και των εγκεκριμένων Λογιστών και εγγεγραμμένων Ελεγκτών (ΣΧΕΤ. 7), από τις οποίες προκύπτει ότι στο Ενεργητικό της εταιρείας έχουν εγγραφεί χορηγηθέντα «δάνεια σε συνδεδεμένα μέρη» συνολικού ποσού 1.365.140,00 Ευρώ, από την ανάλυση του οποίου (βλ. σημείωση με α/α 10) προκύπτει ότι κατά το ποσό ύψους 134.400,00 Ευρώ αφορούν στο χορηγηθέν σε μένα επικαλούμενο δάνειο.

δ. Ουδόλως επηρεάζει τα προαναλυθέντα η μη συμπερίληψη του ποσού του ληφθέντος δανείου στη Δήλωση Φόρου Εισοδήματός μου φορολογικού έτους 2014, διότι, όπως προαναφέρθηκε, στην εγκύκλιο διαταγή ΠΟΛ. 1175/2017 του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ορίζονται τα εξής: «Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση.»

ε. Αναφορικά με τους λοιπούς όρους εκτελέσεως της δανειακής συμβάσεως (χαρτόσημο, τόκοι, αποπληρωμή δανείου), από τα ανωτέρω προσκομιζόμενα έγγραφα (επιστολή και οικονομικές καταστάσεις) προκύπτει ότι το αναλογούν ποσό τόκου, με ετήσιο επιτόκιο 4,5%, έχει εγγραφεί στα λογιστικά βιβλία της εταιρείας και έχει προσauξησει την απαίτησή της από μένα, ενώ η μη καταβολή του τυχόν οφειλομένου τέλους χαρτοσήμου θα πρέπει να αναζητηθεί και καταλογισθεί ως τέτοια και όχι να οδηγήσει σε καταλογισμό του συνολικώς χορηγηθέντος δανείου ως δήθεν «εισοδήματος», που «προσαύξησε την προσωπική μου περιουσία», όπως, άλλωστε, υπαγορεύει και η προπαρατεθείσα εγκύκλιος διαταγή ΠΟΛ. 1095/2011 του Υπουργείου Οικονομικών.

στ. Σχετικά με τις αιτιολογίες, που εμφανίζονται στα οικεία τραπεζικά παραστατικά, τα οποία αφορούν στις επίμαχες μεταφορές, τούτες αποτελούν ανακρίβεια από πλευράς του υπαλλήλου της δανείστριας τράπεζας, ο οποίος εκτέλεσε τις μεταφορές, ή, άλλως, πρόκειται για απλώς τυπικά στοιχεία, τα οποία αναφέρονταν κατά την εκτέλεση της συναλλαγής, χωρίς να ενδιαφέρει

η – πλήρως αποδεδειγμένη άλλωστε – αληθής αιτία των εν λόγω μεταφορών, μόνον διότι έτσι διευκολυνόταν και εκτελούταν ταχύτερα η οικεία συναλλαγή, ενώ, εξ άλλου, τα εμβάσματα λαμβάνονταν από την χωρίς αναγραφή καμιά αιτίας, όπως προκύπτει από την κίνηση του λογαριασμού, την οποία είχε στη διάθεσή του ο έλεγχος. Σε κάθε περίπτωση, το ως άνω τυπικό γεγονός ουδόλως αναιρεί τόσο το πραγματικό γεγονός του δανείου όσο και το εξ ίσου πραγματικό γεγονός ότι εχώρησαν οι προπεριγραφείς πιστώσεις ως καταβολές του δανείου στο πλαίσιο αυτού. Τέλος, καμιά επίσημη έγγραφη βεβαίωση της ως άνω Τραπεζής δεν επικαλείται και δεν παραθέτει ο έλεγχος, με την οποία να επιβεβαιώνεται ότι η αιτία της μεταφοράς, όπως αναγράφεται στο παραστατικό, καθορίζεται αποκλειστικώς από τον εντολέα, παρά αρκείται σε μια καθ' όλα αόριστη και ανεπιβεβαίωτη «τηλεφωνική επικοινωνία».

ζ. Σε κάθε περίπτωση, στην εγκύκλιο διαταγή ΠΟΛ. 1175/2017 του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. αναφέρονται τα ακόλουθα: «Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου. Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο. Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση.». Επομένως, με την ως άνω εγκύκλιο διαταγή η ίδια η Φορολογική Διοίκηση πλήρως και πανηγυρικώς επιβεβαιώνει ότι η πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του φυσικού προσώπου ποσών, που αποδεικνύεται ότι αφορούν σε συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου, στο οποίο μετέχει, δεν θεμελιώνει την έννοια της «προσαύξησης περιουσίας», διότι τα οικεία ποσά είναι γνωστής προελεύσεως. Συνακόλουθα, ακόμη και στο ακραίο σενάριο, που δεν ήθελε γίνει δεκτή η σύνδεση των επίμαχων ποσών με το προπεριγραφέν δάνειο, τότε και πάλι τα οικεία ελεγχόμενα ποσά, ως προερχόμενα από εταιρεία, στο Διοικητικό Συμβούλιο της οποίας μετέχω, σε καμιά περίπτωση δεν αποτελούν τυχόν «προσαύξηση περιουσίας», διότι τυγχάνουν καθ' όλα γνωστής προελεύσεως.

η. Τέλος, ο έλεγχος, αρνούμενος τους ως άνω ισχυρισμούς μου, ουδόλως ανταποδεικνύει, ως είχε σχετική νόμιμη υποχρέωση, αφ' ης στιγμής επικαλέστηκα συγκριμένη αιτία της εν λόγω πιστώσεως, ποιά τυχόν ήταν η αληθής κατ' αυτόν αιτία της, που ανατρέπει τους ισχυρισμούς μου, ήτοι ουδόλως ανταποδεικνύει τυχόν έτερο, καταρριπτικό των ισχυρισμών μου, λόγο πραγματοποίησής αυτής. Εξ άλλου, καίτοι διέθετε στο ακέραιο εις χείρας του όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς μου, ουδόλως ανταποδεικνύει με ποιόν άλλο τρόπο και σε ποιόν άλλο λογαριασμό μου τυχόν εχώρησε η καταβολή του ως άνω δανείου.

Β. Η πίστωση ποσού ύψους 50.000,00 Δολαρίων Η.Π.Α. ή 38.645,85 Ευρώ, στις 28-05-2013, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της, ισχυρίστηκα και απέδειξα ενώπιον του ελέγχου ότι αφορά σε εκταμίευση του προϊόντος δανείου, το οποίο έλαβα από την εταιρεία «.....» δυνάμει της προσκομισθείσης ενώπιον του ελέγχου δανειακής συμβάσεως με ημερομηνία 24-05-2013, αντίγραφο της οποίας προσκομίζω και επικαλούμαι εκ νέου ενώπιον της Διευθύνσεώς Σας (ΣΧΕΤ. 8). Εντούτοις, ο έλεγχος απέρριψε τους προεκτεθέντες ισχυρισμούς μου, επικαλούμενος (βλ. σελ. 76, 77 της Εκθέσεως Ελέγχου) ότι αφενός δεν προκύπτει η συσχέτιση της εκταμείωσης του δανείου με την ως άνω πίστωση και αφετέρου ότι η αιτιολογία, που αναφέρεται στο οικείο τραπεζικό παραστατικό μεταφοράς, δεν είναι σχετική με την εκταμίευση του χορηγούμενου δανείου.

Οι εν λόγω αιτιάσεις του ελέγχου, όμως, τυγχάνουν παράνομες και εσφαλμένες για τους ακόλουθους λόγους:

α. Κατ' αρχάς, ουδόλως αμφισβητείται από το έλεγχο το πραγματικό γεγονός του δανείου, το οποίο αποδεικνύεται δυνάμει νομίμως υπογραφείσας συμβάσεως, αλλά και από το Statement του λογαριασμού της ως άνω εταιρείας, το οποίο προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου και προσκομίζω και επικαλούμαι εκ νέου ενώπιον της Διευθύνσεώς Σας (ΣΧΕΤ. 9).

β. Η επίμαχη πίστωση εχώρησε δύο (2) εργάσιμες ημέρες μετά την υπογραφή της οικείας δανειακής συμβάσεως, το ισόποσο, δε, του χορηγηθέντος ως δανείου ποσού σε Ευρώ έχω συμπεριλάβει στον Κωδικό 781 της αρχικής Δηλώσεως Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήσεως 2013), αντίγραφο της οποίας προσκομίζω και επικαλούμαι (ΣΧΕΤ. 10).

γ. Σχετικά με την αιτιολογία, που εμφανίζεται στο οικείο τραπεζικό παραστατικό, το οποίο αφορά στην επίμαχη μεταφορά, τούτη αποτελεί ανακρίβεια από πλευράς του υπαλλήλου της δανείστριας τράπεζας, ο οποίος εκτέλεσε τις μεταφορές, ή, άλλως, πρόκειται για απλώς τυπικά στοιχεία, τα οποία αναφέρονταν κατά την εκτέλεση της συναλλαγής, χωρίς να ενδιαφέρει η – πλήρως αποδεδειγμένη άλλωστε – αληθής αιτία της εν λόγω μεταφοράς, μόνον διότι έτσι διευκολυνόταν και εκτελούνταν ταχύτερα η οικεία συναλλαγή, ενώ, εξ άλλου, τα εμβάσματα λαμβάνονταν από την χωρίς αναγραφή καμιά αιτίας, όπως προκύπτει από την κίνηση του λογαριασμού, την οποία είχε στη διάθεσή του ο έλεγχος. Σε κάθε περίπτωση, το ως άνω τυπικό γεγονός ουδόλως αναιρεί τόσο το πραγματικό γεγονός του δανείου όσο και το εξ ίσου πραγματικό γεγονός ότι εχώρησε η προπεριγραφείσα πίστωση ως καταβολή του δανείου στο πλαίσιο αυτού. Τέλος, καμιά επίσημη έγγραφη βεβαίωση της ως άνω Τραπέζης δεν επικαλείται και δεν παραθέτει ο έλεγχος, με την οποία να επιβεβαιώνεται ότι η αιτία της μεταφοράς, όπως αναγράφεται στο παραστατικό, καθορίζεται αποκλειστικώς από τον εντολέα, παρά αρκείται σε μια καθ' όλα αόριστη και ανεπιβεβαιώτη «τηλεφωνική επικοινωνία».

δ. Τέλος, ο έλεγχος, αρνούμενος τους ως άνω ισχυρισμούς μου, ουδόλως ανταποδεικνύει, ως είχε σχετική νόμιμη υποχρέωση, αφ' ης στιγμής επικαλέστηκα συγκριμένη αιτία της εν λόγω πιστώσεως, ποιά τυχόν ήταν η αληθής κατ' αυτόν αιτία της, που ανατρέπει τους ισχυρισμούς μου, ήτοι ουδόλως ανταποδεικνύει τυχόν έτερο, καταρριπτικό των ισχυρισμών μου, λόγο πραγματοποίησής αυτής. Εξ άλλου, καίτοι διέθετε στο ακέραιο εις χείρας του όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς, ουδόλως ανταποδεικνύει με ποιόν άλλο τρόπο και σε ποιόν άλλο λογαριασμό μου τυχόν εχώρησε η καταβολή του ως άνω δανείου. Τέλος, ουδόλως αποδεικνύει ότι τυχόν είχα με την ανωτέρω εταιρεία την οποιαδήποτε σύμβαση παροχής υπηρεσιών, ώστε να λαμβάνω δυνάμει αυτής την οποιαδήποτε αμοιβή.

Επί της από 29/1/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής και του υποβληθέντος υπομνήματος, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτηση του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. ... 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσης του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ...Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή....», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010, «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' και Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, στη παράγραφο 4 του άρθρου 21 ν.4172/2013, ορίζεται, ότι <<4.Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013 «Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειρισττωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

7.Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.)

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε

περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...] 4. Το ποσό τραπεζικού λογαριασμού που τροφοδότησε έμβασμα και λογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, φορολογείται ως εισόδημα της διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία προκύπτει ότι εισήχθη το ποσό αυτό στην περιουσία του δικαιούχου του λογαριασμού, η δε μεταφορά με έμβασμα χρηματικού ποσού από τραπεζικό λογαριασμό δικαιούχου σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό του (στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή) δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του. Συνεπώς, κρίσιμος δεν είναι, τουλάχιστον κατ' αρχήν ο χρόνος διενέργειας του εμβάσματος, αλλά είτε ο χρόνος της κατάθεσης του επίμαχου ποσού (ή σε περίπτωση τμηματικής κατάθεσης του, ο χρόνος που κατατέθηκε καθένα από τα τμήματα του) στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου, μέσω του οποίου έγινε το έμβασμα, είτε ο προγενέστερος αυτού χρόνος κατά τον οποίο προκύπτει ότι επήλθε η αντίστοιχη προσαύξηση της περιουσίας του (ΣΤΕ 1225/2017, 884/2016, 435/2017). Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. [...]. 5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του ν. 2238/1994 (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί. Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου. Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο. Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και

του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή στην εγκύκλιο διαταγή ΠΟΛ. 1095/2011 ορίζεται ότι:

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»
 2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματός του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.
 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.
 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ.
 5. Κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, για κάθε υπόθεση που ελέγχεται, πιθανόν να προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται το κάθε ένα ξεχωριστά και μεμονωμένα με τις δικές του ιδιαιτερότητες.
 6. Συγκεκριμένα, απαιτείται να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις υποθέσεις που ελέγχονται και για τις οποίες τα εισοδήματα παρελθόντων ετών ορισμένων κατηγοριών επιτηδευματιών, ή εν γένει φορολογουμένων, έχουν προσδιοριστεί τεκμαρτά, όπως επιχειρήσεις εκμετάλλευσης επιβατικών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης (ΤΑΧΙ), εκμετάλλευσης επιβατικών λεωφορείων των Κ.Τ.Ε.Λ., ή επιχειρήσεις για τις οποίες προβλεπόταν η επιβολή καταβαλλόμενου ετήσιου ποσού φόρου που αντιστοιχούσε σε ποσά εισοδήματος, όπως επιχειρήσεις εκμετάλλευσης φορτηγών αυτοκινήτων Δ.Χ., εκμετάλλευσης ενοικιαζομένων δωματίων και διαμερισμάτων, εκμετάλλευσης camping, πλανόδιων λιανοπωλητών και λιανοπωλητών σε κινητές λαϊκές αγορές κ.λπ., όπως προβλεπόταν με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Κ.Φ.Ε. Στις υποθέσεις αυτές άλλα ήταν τα πραγματικά εισοδήματα και άλλα τα δηλούμενα, γεγονός που μπορεί να διαπιστωθεί, σε όσες περιπτώσεις οι εν λόγω φορολογούμενοι ήταν υποχρεωμένοι στην τήρηση βιβλίων και στοιχείων του Κ.Β.Σ., ή από άλλα στοιχεία, τιμολόγια κλπ., όταν δεν είναι υπόχρεοι τήρησης βιβλίων.
- Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου 49 του Κ.Φ.Ε., όπως ίσχυαν πριν την αντικατάστασή τους με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.3842/2010, το καθαρό εισόδημα των αρχιτεκτόνων μηχανικών εξευρίσκεται με τη χρήση συντελεστή στις ακαθάριστες νόμιμες αμοιβές τους, οπότε και σε αυτή την περίπτωση άλλα είναι τα πραγματικά κέρδη και άλλα τα δηλούμενα φορολογητέα κέρδη.

Κατά τον ίδιο τρόπο το καθαρό γεωργικό εισόδημα, στην περίπτωση που δεν τηρούνται βιβλία Γ' κατηγορίας, προσδιορίζεται με αντικειμενική μέθοδο, οπότε είναι πολύ πιθανό το πραγματικό εισόδημα να είναι μεγαλύτερο από το αντικειμενικό – δηλούμενο εισόδημα.

Διευκρινίζεται ότι, σε όσες από τις παραπάνω περιπτώσεις τηρούνται βιβλία του ΚΒΣ, από τα οποία προκύπτουν λογιστικά κέρδη, αλλά οι υπόψη επιχειρήσεις / ελεύθεροι επαγγελματίες φορολογούνται όχι με αυτά, αλλά είτε με τεκμαρτά ποσά, είτε με κατ' αποκοπή φόρο, τότε για την κάλυψη της προσαύξησης της περιουσίας, θα λαμβάνονται υπόψη αυτά τα λογιστικά κέρδη εφόσον είναι μεγαλύτερα των τεκμαρτών.

7. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι φορολογούμενοι, οι υποθέσεις των οποίων ελέγχονται, μπορούν να δικαιολογήσουν την οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας με επιπλέον εισοδήματα τα οποία δεν εμφανίζονται στη φορολογική τους δήλωση, επικαλούμενοι τα επιπλέον έσοδα που είχαν αποκτήσει από τις πιο πάνω δραστηριότητες και εφόσον αυτά αποδεικνύονται.

8. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων, απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται τα πραγματικά στοιχεία, όπως αναφέρονται παραπάνω, και επίσης να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων, που αποτελούν ή όχι τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων όπως ορίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 17 και 18 του Κ.Φ.Ε.

9. Σε όσες περιπτώσεις αποδεικνύεται ότι οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση κλπ. πρέπει να καταβάλλονται οι αναλογούντες αντίστοιχοι φόροι, τέλη κλπ. και τα αντίστοιχα πρόστιμα ή προσαυξήσεις.

10. Οι παραπάνω διατάξεις ισχύουν για υποθέσεις που η προσαύξηση περιουσίας προέκυψε πριν ή μετά τις 30-9-2010 ημερομηνία ψήφισης του σχετικού νόμου, και η έκδοση των καταλογιστικών πράξεων γίνεται μετά τις 30-9-2010. Ειδικά για τις περιπτώσεις εκείνες των φορολογουμένων, οι οποίοι επικαλούνται έσοδα από εισοδήματα τα οποία έχουν φορολογηθεί τεκμαρτά με βάση τις ισχύουσες διατάξεις και λοιπές περιπτώσεις, όπως αναφέρονται ενδεικτικά παραπάνω στην παράγραφο 6 και εφόσον αυτά αποδεικνύονται από άλλα στοιχεία, ακαθάριστα έσοδα, βιβλία, τιμολόγια κλπ., οι εν λόγω διατάξεις δεν εφαρμόζονται για προσαύξηση περιουσίας που προκύπτει πριν τις 30-9-2010 ημερομηνία ψήφισης του νόμου.

11. Η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε η προσαύξηση αυτής. Ο φορολογούμενος δύναται να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

12. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, διευκρινίζεται ότι οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας μπορεί να δηλωθεί από τον ίδιο το φορολογούμενο, χωρίς να απαιτούνται στοιχεία απόκτησης αυτής και το εισόδημα αυτό θεωρείται εισόδημα της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε., από ελευθέρια επαγγέλματα, της χρήσης κατά την οποία δηλώνεται και φορολογείται σ' αυτό το οικονομικό έτος.

Επειδή, με την παράγραφο 16 της ΠΟΛ 1033/2013 απόφασης ορίζεται ότι:

Δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία (π.χ. κίνηση λογ/σμών, οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που απέκτησε βέβαια χρονολογία πριν την ημερομηνία του εμβάσματος) γίνονται δεκτά, εφόσον από τα παραπάνω έγγραφα αποδεικνύεται ότι έχουν ληφθεί πριν την πραγματοποίηση του εμβάσματος, έστω και αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η οικεία δήλωση (δανείου). Για το δανειοδότη, εφόσον δεν έχει δηλώσει στην οικεία δήλωση φορολογίας εισοδήματος το ποσό του δανείου, συντρέχει υποχρέωση δήλωσής του με συμπληρωματική δήλωση (άρ.17 ΚΦΕ), προκειμένου να ελεγχθεί εάν είχε τη δυνατότητα να το καλύψει, σύμφωνα με όσα ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 19 ΚΦΕ. Επισημαίνουμε ότι για την αναγνώριση των ποσών αυτών που προέρχονται από δάνεια, θα εξετάζεται πρώτα αν το δάνειο είναι πραγματικό. Εφόσον διαπιστώνεται ότι είναι εικονικό και εμφανίζεται για την καταστρατήγηση των διατάξεων περί τεκμηρίων, δεν θα λαμβάνεται υπόψη.

Περαιτέρω, με την απόφαση ΠΟΛ 1228/2014, διευκρινίστηκε ότι: «σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση». Σημειώνεται ότι με την παράγραφο 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994 προβλέπεται ότι φορολογείται η προσαύξηση περιουσίας που

προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και όχι η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας που δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της. Περαιτέρω η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, στίπια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις κ.λπ. (σχετ. η ΠΟΛ. 1095/2011).

Επειδή, όπως έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές), «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους».

Επί του 1^{ου} λόγου της προσφυγής.

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε, ότι η κατάθεση ποσού ύψους 50.000,00 Ευρώ, στις 07-01-2013 στον υπ' αριθμ..... λογαριασμό του προσφεύγοντα που τηρεί στην, καταλογίστηκε ως προσαύξηση περιουσίας που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994, με την αιτιολογία ότι, «δεν δικαιολογείται γιατί δεν προσκομίζεται εντολή του προσφεύγοντα προς τον ο οποίος πραγματοποίησε την εν λόγω κατάθεση και επί πλέον δεν προκύπτει η σχέση του ελεγχόμενου με την εταιρεία, της οποίας ο είναι υπάλληλος, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων».

Στην από 27/1/2020 έκθεση απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ, σχετικά με την ως άνω πίστωση, απορρίπτεται ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι η κατάθεση προέρχεται από μετρητά που

κατέχει κυρίως από την ανάληψη ποσού μετρητών χρημάτων ύψους 100.000,00 Ευρώ, στις 20-12-2012, επειδή δεν προσκομίστηκαν στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ότι ο πραγματοποίησε την κατάθεση κατόπιν εντολής, ούτε προκύπτει η δυνατότητα (του προσφεύγοντα) να δίνει εντολές στο παραπάνω πρόσωπο.

Επειδή, ο προσφεύγων με την ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι: «αναφορικά με την επίμαχη εν προκειμένω εντολή» για τη διενέργεια της ερευνώμενης καταθέσεως, κατ' αρχάς αντίγραφό της δεν υποχρεούμαι να τηρώ στο προσωπικό μου αρχείο, πλην όμως την πρωτότυπη εντολή έχει στην διάθεσή της η, η οποία επιβεβαιώνει την ύπαρξή της με την με την υπ' αριθμ. πρωτ. /2019 επιστολή της, που προσκόμισα και επικαλέστηκα ενώπιον του ελέγχου (ΣΧΕΤ. 3). Περαιτέρω, κατόπιν ρητής δηλώσεώς της σχετικά με την αδυναμία της να μου χορηγήσει αντίγραφό της, προκειμένου να το προσκομίσω ενώπιον του ελέγχου, καθώς «... τα υπόλοιπα ζητηθέντα στοιχεία και παραστατικά... διαλαμβάνουν τόσο προσωπικά δεδομένα τρίτων προσώπων, τα οποία προστατεύονται ως απόρρητα, όσο και στοιχεία τα οποία άπτονται του απορρήτου των καταθέσεων (ν.δ/μα 1059/1971). Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι δεν προκύπτει να συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος άρσεως των ανωτέρω απορρητών, η Τράπεζα δεν δύναται να σας τα χορηγήσει», πλην όμως «εφόσον υποβληθεί αίτημα από αρμόδια Αρχή για την παροχή αντιγράφων των ανωτέρω συναλλαγών, στο πλαίσιο συγκεκριμένου ελέγχου που διενεργεί, η Τράπεζα θα το αξιολογήσει επί των αναφερομένων σε αυτό», τα ανωτέρω, δε, γνωστοποίησα στον έλεγχο ήδη από τις 31-07-2019, η ίδια η Φορολογική Αρχή υπείχε νόμιμη υποχρέωση, κατ' άρθρο 15 του Ν. 4174/2014 (Κ.Φ.Δ.), να αναζητήσει αντίγραφο της εν λόγω εντολής από την ανωτέρω Τράπεζα. Διαφορετικά, η Φορολογική Αρχή παραβιάζει ευθέως τον πάγιο νομολογιακό κανόνα ότι «ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα» (βλ. ΟΛΑΠ 27/1993, ΣΤΕ 1624/2002 και Ελ. Μουργιά «Βάρος απόδειξης και κανόνες υπέρτερης ισχύος» ΕΔΔΔ 1/2002.47) ».

Εκ μέρους της υπηρεσίας μας, με το αριθ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΞ2020ΕΜΠ/05-6-2020 ζητήθηκαν πληροφορίες από την, σχετικά με την κατάθεση του παραπάνω ποσού, αλλά μέχρι τη σύνταξη την παρούσας απόφασης δεν υπήρξε απάντηση. Επιπλέον, ο προσφεύγων προσκομίζει με την ενδικοφανή προσφυγή, α) την από 10-09-2019 Βεβαίωση της εταιρείας με την επωνυμία «.....», σύμφωνα με την οποία ο εργάστηκε, κατά το χρονικό διάστημα 01.01.2013 – 31.12.2013, στην εταιρεία «.....», η οποία απορροφήθηκε από την εταιρεία «.....» (ΣΧΕΤ.1), β) την από 09-10-2019 Υπεύθυνη Δήλωση του με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του, (ΣΧΕΤ. 2), γ) την από 14-11-2019, επιστολή της εταιρείας «.....», (ΣΧΕΤ. 4), στην οποία αναφέρεται ότι κατά το διάστημα 07/10/2010 έως 19/01/2017 ο προσφεύγων διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής.

Επειδή, η φορολογική αρχή καταλόγισε την πρωτογενή κατάθεση ποσού ύψους 50.000,00 Ευρώ, στις 07-01-2013 στον υπ' αριθμ..... λογαριασμό του προσφεύγοντα που τηρεί στην, ως προσαύξηση περιουσίας που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994, με μόνη αιτιολογία ότι δεν δικαιολογείται η προέλευση των χρημάτων, γιατί δεν προσκομίζεται εντολή του προς τον που πραγματοποίησε την εν λόγω κατάθεση, χωρίς να εξετάσει τη δυνατότητα του προσφεύγοντα εάν έχει διαθέσιμο το ως άνω ποσό από την ανάληψη ποσού 100.000,00 Ευρώ που πραγματοποίησε στις 20-12-2012, **αν το αναληφθέν ποσό υπερκαλύπτει δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών**, ο ισχυρισμός που προβάλλεται με την ενδικοφανή προσφυγή γίνεται αποδεκτός, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην παράγραφο 8 του με αριθ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α 1144119/2015 έγγραφο της Διεύθυνσης ελέγχων της ΓΓΔΕ.

Ως εκ τούτου η πρωτογενής κατάθεση ποσού ύψους 50.000,00 Ευρώ, στις 07-01-2013 στον υπ' αριθμ..... λογαριασμό του προσφεύγοντα που τηρεί στην, δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας της διαχειριστικής περιόδου κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994 και εσφαλμένα καταλογίστηκε ως εισόδημα από τη φορολογική αρχή.

Επί του 2^{ου} λόγου της προσφυγής.

α. Επί του ισχυρισμού για πιστώσεις συνολικού ποσού ύψους 130.000,00 Ευρώ (δάνειο από την Κυπριακή εταιρεία «.....»:

Επειδή, οι πιστώσεις με α.α 71, 72, 74, 78, 81, 82, 83, 84, 90, 93, 94 και 101 στο φορολογικό έτος 2014, ποσών, αντιστοίχως, 9.500,00 Ευρώ στις 19-02-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 20-02-2014, 9.500,00 Ευρώ στις 25-02-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 27-02-2014, 9.500,00 Ευρώ στις 12-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 17-03-2014, 9.500,00 Ευρώ στις 21-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 26-03-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 10-04-2014, 8.000,00 Ευρώ στις 15-04-2014, 9.000,00 Ευρώ στις 23-04-2014 και 30.000,00 Ευρώ στις 27-05-2014, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 130.000,00 Ευρώ, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της, καταλογίστηκαν από τον έλεγχο ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα βάσει των διατάξεων της παρ.4 του άρθρου 21 ν.4172/2013.

Ο έλεγχος δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα ότι οι ως άνω πιστώσεις αφορούν εκταμίευση ποσών δανείου από την εταιρεία, με έδρα την Κύπρο, με την αιτιολογία ότι στην προσκομισθείσα δανειακή σύμβαση δεν προκύπτει η καταβολή του δανείου σε δόσεις, στο παραστατικό της τράπεζας της πίστωσης με αριθ. ποσού 9.500,00 ευρώ στις 19/2/2014 αναφέρεται ως αιτιολογία κατάθεσης “.....” και όχι αιτιολογία σχετική με δάνειο και δεν προσκομίστηκε κανένα άλλο στοιχείο σχετικό με τους όρους εκτέλεσης του δανείου, όπως χαρτόσημο, τόκοι, αποπληρωμή κλπ.

Εκ μέρους της υπηρεσίας μας ζητήθηκε από τον προσφεύγοντα με το αριθ. πρωτ. ΔΕΔ/2020 έγγραφο να προσκομίσει την σύμβαση μεταφρασμένη στα ελληνικά, παραστατικά αποπληρωμής του δανείου μέχρι σήμερα και οικ. καταστάσεις της δανείστριας επιχείρησης για τα έτη 2015, 2016, 2017, 2018 και 2019.

Ο προσφεύγων στις 28/8/2020 ζήτησε από την υπηρεσία μας συνάντηση, η οποία και πραγματοποιήθηκε στις 09/9/2020 στα γραφεία αυτής παρουσία του προσφεύγοντα, του πληρεξούσιου δικηγόρου του και ημών. Κατά τη συνάντηση δόθηκαν διευκρινίσεις επί των ζητημάτων της ενδικοφανούς προσφυγής.

Περαιτέρω ο προσφεύγων κατέθεσε σχετικό υπόμνημα (ΔΕΔ/2020) και προσκόμισε τα παρακάτω στοιχεία:

α) μετάφραση της δανειακής σύμβασης,

β)έγγραφο συμφωνία μεταξύ του προσφεύγοντα (δανειολήπτης),της δανείστριας εταιρείας (δανειστής) και του (εκδοχέας) για την εκχώρηση του δανείου με ημερομηνία 30.12.2015, σύμφωνα με την οποία: «Ο Δανειολήπτης και ο Εκδοχέας συμφωνούν στην Εκχώρηση ως αποτέλεσμα εσωτερικών ρυθμίσεων μεταξύ τους, οι οποίες βασίζονται στην μεταξύ τους καλή πίστη. Ο Δανειστής συμφωνεί επίσης με την Ανάθεση.

Ο Δανειολήπτης με το παρόν μεταβιβάζει και αναθέτει στον Εκδοχέα τις οφειλόμενες πληρωμές και άλλα ποσά (που θα καταστούν απαιτητά) και τις υποχρεώσεις του Δανειολήπτη στο πλαίσιο της Δανειακής Σύμβασης. ("η Ανάθεση"). Η Ανάθεση της Σύμβασης Δανείου θα τεθεί σε ισχύ και θα τεθεί σε λειτουργία αμέσως από την ημερομηνία υπογραφής της τρέχουσας Ανάθεσης. Ο Εκδοχέας θα έχει την υποχρέωση να πραγματοποιεί πληρωμές και άλλα ποσά σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Εκχώρησης και να ασκεί όλες τις άλλες υποχρεώσεις του Δανειολήπτη στο πλαίσιο της Δανειακής Σύμβασης ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της περιόδου από και μετά την ημερομηνία της παρούσας Εκχώρησης μέχρι την πλήρη εξόφληση και εξόφληση του Δανείου»..... «Σύμφωνα με την παρούσα Εκχώρηση, ο Εκδοχέας αναλαμβάνει την πληρωμή του Δανείου προς τον Δανειστή και καθίσταται ο μοναδικός υπεύθυνος για την ορθή εκτέλεσή του. Ο Δανειολήπτης γίνεται υπεύθυνος για την αποπληρωμή του δανείου μόνο προς τον Εκδοχέα».....

γ) υπεύθυνη δήλωση του, με ημερομηνία 17.9.2020 με την οποία αυτός δηλώνει ότι η υποχρέωση επιστροφής του οφειλόμενου ποσού 130.000,00 ευρώ πλέον των τόκων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην από 30.12.2015 σύμβαση εξακολουθεί να υφίσταται και δ) οικ. καταστάσεις της κυπριακής δανείστριας εταιρείας ετών 2015, 2016, 2017, 2018 και 2019.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα: «Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας». Το δάνειο αποτελεί παραδοτική σύμβαση και ως τέτοια ανήκει στην κατηγορία των αμφοτεροβαρών συμβάσεων.

Επειδή, από τα προσκομισθέντα στοιχεία και από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτει ότι ο προσφεύγων σύμφωνα με την υπεύθυνη δήλωση του (εκδοχέα), από τη

λήψη του δανείου το έτος 2014 μέχρι 17.9.2020 δεν έχει προβεί σε καμιά αποπληρωμή του οφειλόμενου ποσού 130.000,00 ευρώ πλέον των τόκων.

Επειδή, η λήψη δανείου αλλά και η μη αποπληρωμή δόσεων αυτού από 27-05-2014 (τελευταία πίστωση) μέχρι 17.9.2020, δεν συνάδει με το οικονομικό προφίλ του προσφεύγοντα, ο οποίος έχει ετήσια εισοδήματα 500.000,00 έως 600.000,00 ευρώ.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του έλεγχου σχετικά με τις πιστώσεις που προέρχονται από την εταιρεία με έδρα την, για τις οποίες ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αποτελούν δάνειο, όπως καταγράφονται στην από 17/12/2019 σχετική ελέγχου του ΚΕΦΟΜΕΠ, κρίνονται βάσιμες και αιτιολογημένες, ο ισχυρισμός που προβάλλεται με την ενδικοφανή προσφυγή απορρίπτεται και το ποσό των 130.000,00 ευρώ αποτελεί προσαύξηση περιουσίας για το φορολογικό έτος 2014, που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 21 ν.4172/2013.

β. Επί του ισχυρισμού για την πίστωση ποσού ύψους 50.000,00 Δολαρίων Η.Π.Α. ή 38.645,85 Ευρώ, στις 28-05-2013, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της

Επειδή, ο έλεγχος δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα ότι η πίστωση ποσού ύψους 50.000,00 Δολαρίων Η.Π.Α. ή 38.645,85 ευρώ, στις 28-05-2013, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της, αφορά σε εκταμίευση του προϊόντος δανείου, το οποίο έλαβε από την εταιρεία «.....» δυνάμει της με ημερομηνία 24-05-2013 δανειακής σύμβασης, διότι αφενός δεν προκύπτει η συσχέτιση της εκταμίευσης του δανείου με την ως άνω πίστωση και αφετέρου η αιτιολογία, που αναφέρεται στο οικείο τραπεζικό παραστατικό μεταφοράς, δεν είναι σχετική με την εκταμίευση του χορηγηθέντος δανείου.

Προς απόδειξη των ισχυρισμών του ο προσφεύγων προσκόμισε:

α) αντίγραφο της ως άνω δανειακής σύμβασης,

β) το Statement του λογαριασμού της εταιρείας «.....»,

γ) την αρχική Δήλωση Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήση 2013), στον Κ.Α. 781 της οποίας έχει συμπεριλάβει το ποσό του προαναφερθέντος δανείου.

Επειδή ο έλεγχος δεν αμφισβήτησε το πραγματικό γεγονός του δανείου, όπως αυτό αποδεικνύεται από την ανωτέρω δανειακή σύμβαση και το Statement του λογαριασμού της εν λόγω εταιρείας.

Επειδή ο προσφεύγων έχει συμπεριλάβει το ποσό του ανωτέρω δανείου στον Κ.Α. 781 της αρχικής Δήλωσης Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήση 2013).

Επειδή η επίμαχη πίστωση πραγματοποιήθηκε δύο (2) εργάσιμες ημέρες μετά την υπογραφή της ανωτέρω δανειακής σύμβασης.

Επειδή από κανένα στοιχείο του φακέλου της υπόθεσης δεν προκύπτει ότι το ποσό του ανωτέρω δανείου τυχόν κατατέθηκε σε οποιονδήποτε άλλο λογαριασμό του προσφεύγοντα, ούτε ο έλεγχος επικαλείται και αποδεικνύει κάτι τέτοιο.

Επομένως, η πίστωση ποσού ύψους 50.000,00 Δολαρίων Η.Π.Α. ή 38.645,85 ευρώ, στις 28-05-2013, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της, δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας της διαχειριστικής περιόδου κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994 και εσφαλμένα καταλογίστηκε ως εισόδημα από τη φορολογική αρχή.

Ποσό που δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας με βάση την παρούσα απόφαση για τη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2013 88.645,85 ευρώ (50.000,00 +38.645,85 ευρώ).

Ποσό που αποτελεί προσαύξηση περιουσίας με βάση την παρούσα απόφαση για τη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2013: ΜΗΔΕΝ

Ποσό που αποτελεί προσαύξηση περιουσίας με βάση την παρούσα απόφαση για το φορολογικό έτος 2014: 130.000,00 ευρώ.

Αποφασίζουμε

Τη μερική αποδοχή της από 22/1/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

- 1. Διαχειριστική περίοδος 01/01/2013-31/12/2013:** Φόρος εισοδήματος ΜΗΔΕΝ
- 2. Φορολογικό έτος 2014:** Φόρος εισοδήματος 87.100,00 ευρώ (ως πράξη/2019)

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .